

خوارزم یادور زین آفتاب بر آمد

باغ عدن

ترجمه هضمونی که از مطالعه خواهند گان گرامی میکنند و فحستی ازان در شماره گذشته نشرشد رساله‌یی است که بقلم یکی از فضلای هندی (ر. ن. میرزا) نگاشته شده و چنانکه از مطالعه آن بر می‌آید نویسنده در نوشن آن بگز ارشهایی که هیأت باستا اشناسان روسی تحت راهنمایی پروفسور تولستوف، عضو اکادمی علوم روپیه شوروی قرقوب گردیده، توجه مخصوصی داشته است.

این هیأت در طول بیست سال یکی از هرا کز عمده مد نیت باستانی خاور میانه را که اکنون در ازبکستان واقع است و روز گاری بنام خوارزم یادمیشده، گردش مطالعه، تحقیق و کاوش نموده است. در خلال این کاوشها بیش از شصده آثار معماري کشف گردیده که همه مطالعه شده، بر علاوه مقدار زیادی از سامان و لوازم ضروری زندگی روز مخصوصه ها، آثار هنری و نقاشی بدست افتاده است. المیه هندز کر باشد که این کشفیات صرف در یکی دو نقطه صورت نگرفته بلکه ساختمان چندین هزار

مربع هیل را در بر گیرد. *کتاب علوم انسانی و مطالعات فرنگی*
پروفسور تولستوف کتابی اندرونی باره بنام (خوارزم قدیم) تأليف نموده است. «*مترجم*» *پیال جام علوم انسانی*

سیاوش یا بعبارت اوستا سیاور شان پسر و وارث تاج و نخست کیکاووس، پادشاه عظیم الشان دود مان کیانی بود. او را بسیستان آوردند تا تحت نظرات قهر مان بزرگ آریایی، رستم قرار گیرد. سیاوش شهرزاده بی فشنه و به تمام آداب انسانیت پای بند بود. باید دانست که در ان روز گاران دسايس ز بادی علیه کسان چیزه میشد و کینه توزی و حسادت فراوان بوده بذا بران هنگا میگه او ببر اثر دسیسه اقربا در نظر پدر مظنون گردید برای

اثبات پا کی و بیگنایی خود همیا است، در بر ار مردم سوار بر اسپ مشکین
جنگی در دل آتش شعله خیزی که با بن مقصد در پا شده بود، داخل شد.
این داستان در طول تاریخ نوچه زاریخ نویسان زیادی از گذشته و معاصر
را جلب احتماله چنان‌گه فردوسی در گذشته و پروفیسور تو استوف از داشمندان
معاصر، بدان قابل کرده اند.

فردوسی شهناهه برداز بزرگ آربیانا این هنرمند را بین ترتیب رسم
گردید:

سیادش چه آمد با آتش فراز همیگفت با داور پاک، از
هر اد ازین کوه آتش گذرد رها کن قنم را ف شرم پدر
چه زینه گونه بسیار زاری امود سیه را بر انگیخت بر سان دود
خروشی بر آمدزدشت وز شهر غم آمدجهان را ازین کار بهر...
جهان فی فهاده بیکار وس چشم زبان برز آفتاب و دل برز خشم
سیا وس سیه را لدا سان ناخت تو گفتی که اسپش با آتش بساخت
یکی داشت نادید گن برز خون که قا از کی آید ز آتش بردن
ز آتش برون آمد آزاد مرد ایان برز خنده برخ همچو ورد
چه او را بدید ند بر حاست غ که آمدز آتش برون شاه و
چنان آمد اسپ و قیای سو نارم اشانی که اگتفتی سعن داشت اندر کمار
چه بخشابش پاک بز دان بود جام عالم آتش و باز بیکار بود
بسکی شاده ای شد اند جهان میان کهان و میان مهان
همید اد مژده بسکی را د گر که بخشود بر بیگنه داد گر
چه پیش بدر شد سیاوخش پاک اه دودرنه آتش اه گردو نه خاک
فرود آمد از اسپ کاو س شاه بیاده سپهاد بیاده سپاه
سیاوش را تند در پر گرفت زکر دارند پوزش اندر گرفت
اسعار دل انگیز شهناهه همچفین ادامه می باید و خواسته اند نه را فریفته حود
سیه از د.

دانشمند روسی، بروفیسور تو لستوف، نیز صفحاتی را در کتاب قیمتدا ر خود بنام (خوارزم قدیم) وقف آن نموده است. فصل چارم این کتاب بعنوان (سوار کار خوارزم) میباشد که منظور ازان سیاوش است.

کوته سخن شهزاده در رأس سیاهی تحت سپه سالاری رستم در مقابله افراسیاب نورانی که در پیرامون بخدی با بلیغ فرمان میراند شتافت. کسانیکه کتاب لارد کرزن و اسرای هند (۱۸۹۷-۱۹۰۵) موسوم به (روسیه در خاور میانه) رأخوا نده اند کلمات ذیل را بخاطر خواهند داشت: پس از عبور از شما اشرف سمر قند از دامنه کوه تبههن انا که روزی رصد خانه ای غیگچون ناجی بران قرار داشت، میگذریم سپس بفاصله ناچیزی از اراضی ناهمواری عبور مینمایم که در روز گاران قدیم شهری بوده و افراسیاب افراطی دران حکم میراند. بفرمان سرهوشت حوادث عجیبی رخ میهد.

افراسیاب نظریه خود را نغمیر میدهد، علاوه بر قشان میدهد و راه حل و مسالمت را اختیار مینماید و بنابر آن سیاوش را در قلمرو خود دعوت و از و بگرمی استقبال میکند. مشورت مشاوری بنام «پیران» دختر زیباروی خود فرنگیس را بزیست میدهد و با بد گفت که فرنگیس زن پیار و دار بود و آخر با سیاوش بر سر پیشان بلای قیمتان نهاد بلای قیمتان لازم نیست و قعه شاه سیاوش را حکمران ایالات بزرگتری مقرر نمود و سیاوش هم در تو بت خود شهرهای «سیاوشگرد» و «کنگ خیادوش» را بنانهاد. این شهر دومی را فردوسی در شهnamه ذکر کرده و آنرا از نقاط بسیار زیبای خاور زمین خواهد است.

کمون ببر گشایم در دستان	سخنهای شایسته باستان
ذ گندگ سیاوش گویم سخن	وزان شهر و آن داستان کهن....
بیکماه ز آن روی در بای چین	که بینام گشت این زمان آن زمین
بیبا بان بیاید چو در بیا گذشت	بیینی بگی بیهی بی آبدشت....
و از آن بس بکی کو مبینی بلند	که بالای آن برتر از چون و چند

بدان کت زد اش نیا ید زیان...
 همه گلشن و باغ وابوان و کاخ
 بیا بی چو بر کوه -ها بگذری
 همه جای شادی و آرامی و خورد....
 مرآ نرا ز توران زمین بر گذید
 بسی رنج بر دارد ران جایگاه
 ز بهر بزرگی و اخت و کلاه
 بد و کخ وا بوان و میدان باخت
 درختان بسیار اندراخت....
 مرا بن کوه را گنگ دز در میان
 کز بن بگذ ری شهر بینی فراخ
 تذر وان و ملاوس و کـبـک دری
 نه گرهاش گرم ز نه سر ماش سر د
 بر قمن سیا وش چو آنجای دید
 بسی رنج بر دارد ران جایگاه
 درختان بسیار اندراخت....
 لازم بقذ کر میدام که این جای بنام (گنگ) با (گنگز) در قدیمترین
 قسمت نیا شهای اوستا هو سوم به او ایشت و هم در قسمت نهم ادعیه بی که بیاد
 مرد گان نر نم هیشده، ذکر گردیده است.

پرو فسیور تو لستوف و اضایش درین مجل، تحقیقات باستا نشما سی زیادی
 کرده اند و در اثر حفربات و کاوشهای که نموده اند عده بی از خرابه ها و
 محلی را که در آن آتش مقدس روشن هیشده و جاهایی را که رها یش گاه
 مردم بوده کشف کرده اند.

خــواــنــده شــایــد چــنــیــن فــلــکــر گــنــد گــهــشــایــد ســیــاــوــشــ
 باز نش پس از آن بخوشی و سرور روز گا ر سپری کردند، و لی سرنوشت
 چنین مقرر نگرده بود زیرا بزودی پسگویی ها 'حسدها' دسیه ها و شیطنت ها
 حواس افراسیاب تورانی را برخلاف آراییان تحریک نمود و برادر نابکارش،
 گرسیوز، سیاوش را بدام انداخت و در سیه چاهی که در کاخ خود تعییه
 نموده بود اندر افگند، سپس با هر افراسیاب همی کشان در محل دوری بر دش و
 او را سر برید و در کاسه زرین از گلو بش خون گرفت و آنرا در محلی حلالی کرد
 که هیبا یست اصر فش کند، از نقطه بی که خون دران ر بخته بود نبا قی
 رویید که مشهور به (خون سیاوشان) با (بر سیاد و شان) اصل و عقیده برینست
 که این نبات دارای کمالات و خواص عجیبی است، کمالات آنرا ازینجا
 قبول باید کرد که:

این نقشه به منظور های ذیل ترتیب شده: نشان دادن ساحه ها و تقاطع از مشترک فرمین که از ظهور زرده و تمدن آن متاثر گردیده و با آن رابطه نزدیک دارد، راههای قدیم که سراسر اروپا را با شرق دور و صل مینموده و اران راهها مال انجاره از قبیل فالین، بریشم و غیره بیان با نهای خشک و دردستورا در کشورهای مجاور بعض مبنوده، حاوانی را کمک شتر و های او عبور میکرد و فرهنگ رودشتو را در کشورهای مجاور پیش مبنوده.

از مکشوفات خوارزم
مرکز عمدۀ مدنه باستان

دوست داشتمندم پروفیسور شیتاری که در ایالات می‌وری و شمال هند شهرت بسزایی دارد بمن گفته که این بته در ایران حتی امروزه بحیث دارو بلکار می‌رود. مورد دلچسپی من واقع شد و بنا بر آن با صزار تمد در دیدن با غهای تحقیقات نباقی و ملاقات حکیم‌جی میر غوث و مطا اعات زیاد کتب نبات طبی پرداختم و معلوم شد که: ام علمی این بته (ادیا نام و بنوستم) است و بته بی است بسیار نازک و نفیس شبیه بته ساخته از پر که در انگلستان دختران برهوی بمنداند و در ارتفاعات سه‌هزار ناده هزار (فت) در پیرامون پاهیزها و کوهپایه های هما لیه می‌رود.

کمالات حیرت انگیز این بته نفیس واقعاً زیاد است و بنا بر آن آنچه در باره آن از روی افسانها، عقعنات و عقابهای میدانیم مؤید آنست که این بته در طول چندین هزار سال در خاور میانه (آسیا می‌مر کزی) افغانستان و شمال هندوستان حتماً مورد استفاده واقع بوده و بدینصورت نام شهزاده بزرگ آریایی از خاطر هر دم زد و داده نشده، راستی از کتب در و سی چندین برمی آید که هر دم اور ا مقام مقدسی دادند ولی سخن بهمین جا ختم نمی‌شود، زیرا چند قرنی بعد از میلاد مسیح شاهان خوارزم اصراراً زیادی بمقتنی کردند سوار کاری در رخ دوم سکه‌های خود داشتند و به سنن ۴۰۰ دودهان کیانی شیاوش باندازه بی و قع می‌نمودند که حتی در بر همه گونه مؤثرات خارجی پافشاری و امتناع نشان میدادند.

صرف برای تجدید خاطرات هتو جهشجره کیانی می‌شویم و باین منظور مختصر آمده‌اند که می‌شیرم آنکه کیا و وس پسری داشت به نام سیاوش سیاوش بیش از وقت هر دو فرزندی بنام کیخسرو بیشتر سرگذاشت. از کیخسرو وار نی نماند و بنا بر آن قاج و تخت او بیکی از پیروستگانش مرسوم به (لهراسپ) رسید. پادشاهی خوارزم یاسر زمین ...

لهراسب به (ویشتا سپه) با (کشتا سپه)، کسیکه زردشت سپیتمان را مدد کرد و گذشته ازان، علی‌الرغم نارضا بی قبایل زیادی که هر یک خدا یا ن مخصوصی بخود هاشتمد، خودهم در حلقه گروید گان و مریدان او داخل شد.

تذکرات زیادی راجع به زردشت و تعالیمات او که در گـ ۱۷، قدیمترین قسمت اوستا، آمده در متون ادبی زبانهای عربی، فارسی، یونانی، انگلیسی، فرانسوی، روسی چینی و گجراتی موجود است و عالمان زیادی هم درین زمینه کار کرده اند و باید هم چنین هیشد! اگر کسی بپرسد که چه از زشی بر اوستا هترقب است که اینهمه داشتمدان دنیا و اینهمه نروت و قف مطالعه آن شود؟

در جواب، با ختصار باید گفت که اوستا یعنی کتاب مقدس زردشتیان محتوی باستاني قرین نهاده بنت شده اخلاق و عادات انسان است. حینیکه آنرا میخوانیم نمیتوانیم از قوه جاذبه‌ی که متوجه ها میشود جلو گیری کنیم. گانا که مستقیماً از اظهارات زودشت است در طول قرون متمامدی بر قلوب مردمان خاور میان حکومت میکرده و شاید هم بس از جنگ‌ماران بونانیان

نیز مقدسات زردشتی را اقتباس کردند

حالا میخواهم بتوضیح تحقیقات قیمتداری که داشتمدان و باستانشناسان روسی نظره‌نما بی بر و فیشور تولستوف انجام داده اند، بپردازم. این دسته علماء بکشفیات عجیب و حیرت انگیزی در «باغ‌عدن»، «جنوب بعیر»، ارال و شمال افغانستان دست با فته اند.

در روز گارانی که ازان بحث‌هایماییم حوزه‌ی که از ارمنستان تا شرق پهیره ارال ممتد است همواره هورده تهاجم و یقما گری طوایف واقوام واقع بوده، آ سوریه‌ای جنگجو، بابلیان، تورانیان و غیر ازان، با گرد و نهای خطرناک

شان بزم دم بیچاره مجاور که برای نجات خود جزدست دعا چیزی نداشتند
هیتا ختنند، شاید تیر دعای ایشان بر هدف افتاد از پرادر چنین احوال
زردشت بدنبال آمد، پیداست که این مردم را حل شک، تردد نار احتی جسمی و
و فکری و مرحله طلب حقیقت را گذاشتند و پس از رویا بحقیقت رسید
نا آنکه سرنوشت مرموزا و را بدر با رو در حمایت و یشتا سب در سیستان
(از رنج و بلخ انداخت هر گاه کتاب مولتن و سوم به) (آین زردشتی باستانی)
را هر ر کتبم باین نتیجه خواهیم رسید که او از منتقدین طوابیف (کاوی)
(کراپان) و (او سیچ) که هر بیک تو قم جدا گانه بی ها نند گاو، اسب و هار
داشتند، چه اندازه مخالفت دید.

کنون لحظه حاس و هیجان انگیزی از صبح تمدن در حال رسید ن
است زیرا زردشت نیمه خدا یان طوا یفرایکسره از بین هیبرد و عقیده
یگانه پرستی و حقیقت جویی را نبلیغ مینماید، او در یکی از سر و دهای
روحانی خود گوید: تا جایی که قوانایی داشته باشم بشر را برای جستجوی
راستی فراخواهم خواند.

زردشت بمقصد رسید، زیرا او قوانست که و یشتا سب، پادشاه روحانی
وقت را با آن مفلکوره مؤمن گرداند، زردشت بحق و یشتا سب دعا کرد و
طوری که خواهیم دید اواز اجداد حامی خود و داستان شان اطلاع کا مل
داشته زیرا حتی امروز هم در منون باستانی میخوانیم که پادشاه
رادعا کرده و برایش گفته: «ای شاه شاد و خرم بش و چون سیاوش را است
کردار» در مراسم عروسی زردشتیان معمولاً روحانی بی بزبان اوستایی
بعروس و داماد سخنی گوید که ترجمه اش اینست: «امیدوارم در نظرها چون
سیاوش قشنگ وزیبا باشد.»
ترجمه س. ه

در ادراff قبه ا بنیه ذیل را بضمیمه آن بنا نمود :

(۱) مسجد جامع (۲) مدرسه شافعیه (۳) مدرسه حنفیه (۴) خانقاچه
 در اویش (۵) دارالسیاده جهه اقامت سادات (۶) رصدخانه (۷) دارالشفاء

(۸) بیتالکتب (۹) بیتالقانون جهت کذاشتن دفاتر و قوانین عرضو عه
 خان (۱۰) بیتالمتوالی که یک نفر متولی در آنجا مأمور تدبیر منزل
 و ترتیب مصالح مردم و منزل دادن ایشان بود . (۱۱) حکمیه ، جهه اقامت
 حکماء و تدریس حکمت . (۱۲) بستان و قصر عاد ایشان (۱۳) حوضخانه
 و حمام .

غازان خان جهه مقبره چند نفر حفاظ قرآن جهه دارالسیاده و خانقاچه
 و حوضخانه و حمام هم مأمورین مؤظف کماشته بود . دارالکتب که بدار
 مؤظف داشت و جهه مدارس و حکمیه و رصدخانه استادان و مدرسان
 متعدد هوجوود بود . برای دارالشفاء اطباء و کحالان چندی مقرر نمود . همه
 این اشخاص از خزانه دولت معاش داشتند و باید بوظیله خود باندی تشان
 میدادند . در خانقاچه خان شرط کرده بود که صبح و شام فقرا را غذابده
 و ماهی دونوبت صوفیان گردhem جمع شده بر قرص و سماع هشغول
 میشدند .

برای نگهداری این جاهای اراضی زراعی وقف شده بود و عایدات آن
 بمبلغ زیادی بالغ میگردید . دفتری جهت انتظام امور اداری این
 مؤسسات ساخته بودند . اداره آن بدست قورتیمور و قرنگای بود .